

Lokalt produceret solenergi vil kunne indgå som et vigtigt værktøj i den grønne omstilling i Danmark og i EU

Her i løbet af Corona krisen har der været mange bud på , hvordan det kan være en oplagt mulighed at få sat samfundet i gang igen, ved at gøre en ekstra indsats for at få sat gang i den grønne omstilling. Samtidigt har der også længe været en opfattelse af at det indenfor byggeriet er nødvendigt at få indført ”bæredygtighed” som et fast element i fremtiden, eventuelt med direkte krav om dette i bygningsreglementet. Et greb der virkelig kunne have stor værdi i den nuværende situation, ville være at slå et slag for at alle bygninger i fremtiden, skulle bidrage til produktion af den vedvarende energi, som vi allerede har forpligtet os på, skal være det bærende element i fremtidens energiforsyning.

De tekniske muligheder er ved at være på plads for at kunne virkeliggøre dette, og indenfor de seneste år har undertegnede haft flere oplevelser der bekræfter at dette er den rette vej at gå, simpelthen fordi både beslutningstagere og almindelige mennesker giver deres opbakning til at bygninger der producerer deres egen energi eller måske ligefrem producerer mere end de skal bruge, vil være en naturlig løsning i fremtiden.

På trods af dette er det ikke særligt nemt at sikre en sådan udvikling i praksis. Der er stadigvæk mange barrierer, men der er dog også en trend i retning af at disse bliver mindre end de har været.

At sikre en omstilling hen mod energi producerende bygninger, svarer lidt til tidligere udfordringer, med at få omstillet til udbredt brug af kraftvarme baseret fjernvarme forsyning, hvor vi jo i Danmark nu er førende i hele verden, eller indførelsen af vindmølle strøm i elforsyningen, hvor det samme gør sig gældende.

Disse eksempler understøtter opfattelsen af, at det bør være muligt at realisere en grøn omstilling der inkluderer energiproducerende byggeri i Danmark, hvilket forhåbentligt også kan skabe grobund for en videre udbredelse af de bedste løsninger til andre lande.

Som en model kan det foreslås at acceptere en højere kWh pris for solstrømmen, hvis den dels er placeret i vores lokalområder i byerne, hvor det højeste elforbrug er og dels hvis den giver et bidrag til lokale målsætninger om CO2 neutralitet, ligesom det bør tælle, at der er et positivt arkitektonisk bidrag. Og endelig bør der også indgå en overordnet livscyklus analyse (LCA) for de anvendte solcellepaneler, så det kan tælle positivt, at de er fremstillet lokalt og med et lavt CO2 forbrug f.eks. på basis af vind- eller vandkraft.

Et sådant alternativ til en bevidstløs solcelleimport fra Kina giver efter undertegnedes mening gode muligheder for at skabe en helt ny industri for bygningsindpassede solceller, som på basis af en bevist udbredelsespolitik kan komme op i volumen og ende som et mainstreamprodukt med en konkurrencedygtig kWh pris for solstrømmen.

Skal en sådan udvikling blive mulig, er det afgørende at få fjernet en række problematiske barrierer for brug af solcellestrøm og forsøge at omfavne mulighederne i EU's Vedvarende Energi Direktiv, bl.a. med det nye forslag til brug af borger energifællesskaber og samtidig undlade at lade f.eks. matrikelgrænser være en stor barriere for en meget mere udbredt anvendelse af lokal produceret solcellestrøm.

I Danmark er det aftalt, at det er de lokale elnetselskaber, der skal bekoste tilslutningsudgifterne fra vedvarende energianlæg fra år 2024, hvor det hidtil har været noget, det statslige selskab EnergiNet har taget sig af. Det betyder, at der herefter vil være et mere sandt økonomisk billede af, hvad det koster at producere solstrøm, når der ses på hhv. store solcelleparker placeret på landet og så på lokale solcelleanlæg placeret på bygningstage tæt på hvor elforbruget er.